

Bilir misin... Yirmi iki yıl önce bir de baktım ki dünya, ruhumu çirkinlik ve hayal kırıklığı çamuruna gömmüş, onu bataklık suyuyla boğmuş. Ruhumun karanlık bir köşesine çekilip aylarca orada kaldım; sessizliği ve yaşamı yavaş yavaş kanarcasına tükettim. Gözlerimi kapadım ve daha yeni başlamış bir hayatın sonu geldiğini sandım. Fakat derler ya, “mihenkler büyük bir öğretmendir”, her ne kadar bu öğretmen derslerinin bedelini ağır ödetse de. O kupkuru ruhun köküne nasıl bir hayatın sızdığını bilmiyorum. Manevî dünyanın zifirî karanlığında bir ışık parladı bana... Ben de kendime dayanıp, arkama bile bakmadan o ışığı gözleyerek yürüdüm. Belirsiz bir fikre doğru, zorlukların içine daldım; felsefesi, temkinli bir bilinçle şuna benzeyen bir fikirdi bu: Okumak, yaşama bir alternatiftir... Çamurun sefaletine karşı devrim; işte ben buna, gelişmekte olan bir şahsiyetin hayatının büyük dönemeçlerinde ruhun sıçrayışı diyorum. Ruhum çırılçıplak kaldığı gün; o bataklık suyunu dünyanın suratına tükürdüm ve bilgi yapraklarıyla üzerimi örtmeye koyuldum. Kütüphanelerin yolunu tuttum, raflardaki bu şeylerin çoğunu bilmiyordum ve cehaletin acısıyla kıvranıyordum. Hâlâ bir gün raftaki tuhaf bir başlığın önünde durup “Bu ne? Ne anlama geliyor?” diye sorduğumdaki şaşkınlığımı ve ardından ağladığımı hatırlarım. Bana öğretecek kimse yoktu.

Bu kitabın, akli daraltan, “insanı ayağa kaldıran ve oturtan, kudretin saklı kaynaklarını coşturan, duygunun merkezlerini isabetle vuran ve okura, eskisinden başka bir şeye dönüştüğü hissini veren” o büyük edebi ve fikri eserler kadar tehlikeli olduğunu iddia etmiyorum. Hayır... Ancak Dostoyevski’nin o derin sözünün gölgelerinden de yoksun olmadıklarını sanıyorum: “Söz, büyük bir eylemdir.”

SÜKÛTUN VE MELEKÛTUN MİRASI ABDÜLAZİZ BİN ABDURRAHMAN EL-HEDLAK

SÜKÛTUN VE MELEKÛTUN MİRASI

ABDÜLAZİZ BİN ABDURRAHMAN EL-HEDLAK

ÇEVİREN: ABDULRAHMAN EİD

